

Những cô giáo vùng cao lạnh thăm nhặt rác...

ISSN: 2734-9195 15:05 07/03/2026

Phật giáo gọi đó là “thân giáo”, dạy bằng chính thân hành của mình. Một bao tải rác hôm nay có thể làm sạch một đoạn đường. Nhưng một hành động đẹp hôm nay có thể gieo hạt giống ý thức cho cả một thế hệ.

Từ cao nguyên đá Đồng Văn (Hà Giang cũ), 28 cô giáo trường mầm non Phố Cáo lạnh lẽo làm một việc khác: gom rác.

“Từ cây xăng xuống dốc Thẩm Mã có 6,1km mà 25 bao tải rác anh ạ...” - tin nhắn gửi về giản dị như một lời kể cuối ngày.

Những cô giáo vùng cao lặn lội tìm rác...

<https://phathoc.vn/nhung-co-giao-vung-cao-lang-tham-nhat-rac.html>

Nguồn ảnh: Facbook

Áo mưa dùng rồi. Vỏ hộp đồ ăn nhanh. Túi ni-lông. Tất cả những gì có thể gọi tên là “rác” đều nằm dưới mương dân sinh, bên đoạn đường vốn khá sầm uất, thu hút đông khách du lịch.

Ngày mà nhiều người nường “vía” Thần Tài mong chút may mắn đầu năm, các cô giáo mầm non vùng cao nhặt những thứ người khác bỏ lại.

Ngày “tài lộc” - theo quan niệm dân gian, các cô giáo vùng cao không cầm vàng, bạc trên tay... Các cô cầm bao tải rác.

Rác ngoài đường và “rác” trong tâm

6,1 km đường mà 25 bao tải rác, con số ấy không chỉ nói về môi trường, mà nói về thói quen.

Nguồn ảnh: Facbook

Rác không tự sinh ra. Rác là kết quả của tiện tay, của vô tâm, của suy nghĩ “không phải việc của mình”.

Trong giáo lý duyên khởi, đức Phật dạy mọi hiện tượng đều có nguyên nhân. Một con mương đầy rác không phải ngẫu nhiên. Đó là hệ quả của rất nhiều

hành động nhỏ lặp lại mỗi ngày.

Cũng như vậy, một xã hội văn minh không tự nhiên hình thành, mà được tạo nên từ những hành vi nhỏ: không xả rác, biết cúi xuống nhặt lên, biết nghĩ đến người đi sau.

Có những người đi lễ cầu tài lộc, cầu may mắn.

Có những người gieo phước bằng hành động.

Hai hình ảnh ấy đặt cạnh nhau không phải để phê phán ai, mà để mỗi người tự hỏi: *mình đang chọn cách sống nào?*

Thầy cô - những người gieo hạt thầm lặng

Điều khiến câu chuyện này đẹp hơn cả là 28 người đi gom rác đều là cô giáo mầm non. Họ không chỉ dạy trẻ bằng lời, mà dạy bằng hành động.

Nguồn ảnh: Facebook

Trẻ con có thể chưa hiểu hết bài giảng về bảo vệ môi trường, nhưng các em sẽ nhớ hình ảnh cô giáo cúi xuống nhặt rác.

Một bao tải rác hôm nay có thể làm sạch một đoạn đường.

Nhưng một hành động đẹp hôm nay có thể gieo hạt giống ý thức cho cả một thế hệ.

Ai mới là người “giàu”?

Nhiều tiền tài, sang danh vọng mới là giàu? Chưa hẳn vậy, các cô giáo “giàu” niềm vui cùng số bao rác được thu gom.

Có thể họ không giàu tiền bạc.

Nhưng họ giàu ở chỗ, không ồn ào, không ai tung hô nhưng mỗi hành động vì cộng đồng là một hạt giống gieo xuống ruộng ấy. Hạt giống ấy có thể không nở hoa ngay, nhưng chắc chắn không mất đi.

Thay lời kết

Ngày lễ hội vẫn diễn ra.

Người đi lễ vẫn đông.

Nhưng trên con đường từ cây xăng xuống dốc Thẩm Mã, có một điều khác biệt diễn ra: rác được gom lại cùng thông điệp được lặng lẽ gửi đi.

Phải chăng, điều xã hội cần không chỉ là những ngày cầu tài lộc, mà là nhiều hơn những ngày cúi xuống nhặt rác?

Và sâu xa hơn: nếu mỗi người đều mong “đón lộc”, nhưng ít người chịu gieo phước, thì lộc ấy sẽ bền được bao lâu?

Có lẽ, giữa cao nguyên đá gió lộng, 25 bao tải rác hôm ấy chính là 25 bao “ánh kim”, không lấp lánh dưới ánh đèn, nhưng sáng lên trong lòng người.

Tác giả: **Ngọc Tuệ**